

[Ingolf Knudsen]

arbejde for dette folketing i dets vurdering af forskellige ting, og som kan arbejde for folketingets medlemmer. Først da tror jeg, at vi igen får oprettet en vis balance, og først da tror jeg, at folketinget og dets medlemmer kan beskæftige sig med det, som er dets væsentligste opgave, at lovgive ud fra politisk vurdering, forskellig her i salen, men lovgive, det er folketingets opgave.

Alfred Hansen (DR):

Fortrinsvis i de gamle partier drøftes intet i øjeblikket, hvordan man mest effektivt begrænser folketingsmedlemmernes mulighed for at stille spørgsmål til ministrene, og ikke mindst socialdemokratiet beklager, at det belaster administrationen og embedsmændene unødigt.

Spørgetiden tager højst 2 timer om ugen, og i denne tid rejser medlemmerne problemer fra bestemte egne af landet. De efterlyser ministrenes kommentarer og forsøger at få en fornemmelse af, hvad ministrene agter at foretage sig i de og de tilfælde. Det drejer sig altså om spørgsmål, der i allerhøjeste grad har relation til enkeltpersoner og deres problemer, til grupper, til samfundsproblemer, og i det hele taget bliver der taget emner op, som vedrører det område, hvor folketingsmedlemmerne er valgt. Det er jo en af de måder, hvorpå man kan få nærdemokrati til at fungere.

Derfor afspejler det noget i retning af en dobbeltmoral hos socialdemokratiet, når det parti, der er mest ivrigt efter at begrænse spørgetiden i folketinget, er identisk med det parti, som nu tilsyneladende har udnyttet administrationsapparatet til at pleje partiinteresser. Det er ret iøjnefaldende og bemærkelsesværdigt, at initiativet fra regeringen, fra socialdemokratiet, netop kommer en måneds tid før kommunalvalget. Vi har ikke imellem kommunalvalgene hørt om tilsvarende initiativer, selv om der også i denne periode vil være behov for ude i de enkelte egne af landet at få klaring på de problemer, som de måtte have.

Jeg vil godt drage en anden institution ind i billedet her i afslutningen af debatten om denne forespørgsel, og det er den institution, der hedder statens informationstjeneste. Jeg vil godt have en kommentar til denne informationstjenestes oplysningspligt, sat i relati-

on til den formidling, som regeringen, som ministrene, som socialdemokratiet, har foretaget i dette tilfælde. Går man ikke uden om statens informationstjeneste, som måske var den rigtige tjeneste til at sørge for at få disse oplysninger ud til befolkningen? Det kræver en god moral at være minister og ikke udnytte sin stilling til at pleje partiinteresser.

Jeg vil gerne dele den store skepsis, der fra visse sider har været givet udtryk for i forbindelse med de mange bemyndigelseslove, som bliver vedtaget her i tinget. Det var navnlig hr. Ingolf Knudsen, men også hr. Glensgård, der berørte det i deres indlæg. Til det vil jeg gerne sige, at der jo kun er de bemyndigelser, som folketinget vedtager at ministrene skal have. Der er flertal for alle de lovforslag, der bliver vedtaget, ellers er de jo ikke vedtaget, og det må sandelig animere os til at være mere på vagt over for de bemyndigelser, som ligger i lovforslagene. I det års tid, jeg har været i tinget, er det en af de ting, som gør mig mere og mere bekymret for, hvordan man skal kunne lovgive og udsende cirkulærer og andre dekretter i overensstemmelse med, hvad folketingets flertal har ønsket. Men der er i og for sig ikke noget at bebrejde nogen. Man kan sige, at det er uforståeligt, og det kan man tænke, at en minister i den grad udnytter sin bemyndigelse. Men så må vi andre være endnu mere på vagt over for den slags bemyndigelser og eventuelt lade være med at stemme for lovforslagene, stille ændringsforslag, konkretisere, hvad der menes med de enkelte paragrafer og stykker.

Statsministeren har altså beklaget fremgangsmåden, men ikke selve handlingen. Statsministeren kom i sit svar ind på, at man også fremover som minister har mulighed for at indhente disse oplysninger. Man vil kunne bruge det, eventuelt ikke på socialdemokratiets officielle papir, men på ministrenes papir, men ellers den samme handling, som man her har foretaget. Man vil ikke gentage fremgangsmåden, sådan at man skriver det over fra socialdemokratiets partipapir til ministrenes papir, men indholdet er ellers det samme. Kunne man forestille sig i forbindelse med det direkte valg til EF, at man søger udarbejdet oplysning om, hvilke egne af landet EF-medlemskabet specielt har været til glæde for?